

Publicerad 2008-10-16 13:55 av street

Jag möter...

Jag möter...

Ansikten fyllda av klagosånger

duvor som spränger ur människornas munnar och

flyger hastigt över himmelen

Jag möter...

Förbipasserande ögon fyllda av gråt

röda löv färgade av hetta tränger sig ur deras blickar

Jag griper tag om alla förtvivlande axlar som darrar

låter huvuden lägga sig tvivlande i mitt knä

Jag möter...

Gestalter fyllda av tungt ogenomträngligt mörker

strimlor av bläck sipprar ut ifrån deras blödande hjärtan

Jag samlar krossade händer från gatorna som någon glömde

att återvända till

Jag möter...

Ryggar härdade av plågsam smärta

trasiga toner flyter ut ifrån deras skulderblad

Jag sluter min kropp tätt intill de sönderslitna tankarna

och ropar på hoppet

Jag möter...

Spruckna drömmar kantade av illaluktande lögner

bråddjupt svek droppar ner på marken

Jag tröstar de vilsna barnen som någon har tappat

ger alla mina glaskulor till dom

men det är inte tillräckligt

Jag möter...

Mig själv, försvunnen ner i sluttningen till min barndom

väntandes på pappa i hörnet vid skolan,

med händerna hårt knutna omkring min blockflöjt i plast

med för stora skor, turkosa långkalsonger och intorkade tårar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren street med Poeter.se id #21134 innehar upphovsrätten